

EESTI GEOLOOGIA SELTSI VOLIKOGU E-HÄÄLETAMISE PROTOKOLL

Tallinn–Tartu

27.august – 04. september 2015

Teema: märgukiri Keskkonna-, Majandus- ja Kommunikatsiooni ning Haridus- ja Teadusministeeriumile, Tartu Ülikooli ja Tallinna Tehnikaülikooli rektorile Keila hoidla puursüdamike kavandatava üleviimise kohta TTÜ Särghaua õppekeskusesse.

Märgukiri ja selle juurde kuuluva lisa tekst edastati volikogule 27. augustil kell 13.04 järgmise saatekirjaga: *Palun lugege läbi manuses olevad failid ja avaldage oma arvamust, poolt või vastu!*

Kirja ja lisa teksti ettevalmistamisel on ligi kahe nädala jooksul osalenud 12 geoloogi. Liikumapanevaks jõuks osutusid arengud, mis toimusid pärast 17. juuni puursüdamike ümarlauda KeMis.

Ümarlaua eelselt konsulteerisime seltsi esindajate seisukohtade kujundamiseks ka teiste organisatsioonide geoloogidega, kes on seotud puursüdamike uurimisega. Kui kiri saab volikogu toetuse, siis võib allakirjutajaid lisanduda.

Kainet meelt soovides ja teie arvamust oodates,

Anne

Hääletuse tulemused 04. septembril kell 18.40:

Jrk nr	Volikogu liige	Töökoht või organisatsioon	Hääletamise viis	Hääletamise tulemus, kuupäev			
				toetan	vastu	muu	erapooletu
1	Rein Einasto	TTK	e-kiri	31.08	–	–	–
2	Olle Hints	TTÜ GI	e-kiri	–	28.08	–	–
3	Katrin Kaljuläte	EGK	telefon	27.08	–	–	–
4	Peep Kildjer	EGEOS	telefon	–	–	31.08	–
5	Kalle Kirsimäe	TÜ ÖMI	e-kiri	28.08	–	–	–
6	Vello Klein	EGK	e-kiri	27.08	–	–	–
7	Tiiu Liblik	EGEOS	e-kiri	28.08	–	–	–
8	Tõnu Pani	TÜ LM	telefon	29.08	–	–	–
9	Tõnu Meidla	TÜ ÖMI	telefon	27.08	–	–	–
10	Eduard Pukkonen	EE	e-kiri	–	–	28.08	–
11	Anne Pöldvere	EGK	otse	27.08	–	–	–
12	Rein Raudsep	KeM	e-kiri	–	–	–	31.08
13	Tõnis Saadre	EGK	e-kiri	27.08	–	–	–
14	Olavi Tammemäe	EE	e-kiri	28.08	–	–	–
15	Ethel Tamm	ELM	e-kiri	–	04.09	–	–
KOKKU				10	2	2	1

Lühendid: EE, Eesti Energia; EGK, Eesti Geoloogiakeskus; EGEOS, Eesti Geoloogia Selts; ELM, Eesti Loodusmuuseum; KeM, Keskkonnaministeerium; TTK, Tallinna Tehnikakõrgkool; TTÜ GI, Tallinna Tehnikaülikooli Geoloogia Instituut; TÜ LM, Tartu Ülikooli Loodusmuuseum; TÜ ÖMI, Tartu Ülikooli Ökoloogia- ja Maateaduste Instituut.

Märgukirja saatmist toetab 10, vastu on 2, kompromissettepanekute viimist olemasolevasse teksti soovivad 2 ja 1 volikogu liige on erapooletu. Volikogu enamus pooldab märgukirja edastamist adressaatidele.

Väljavõtted selgitustest ja diskussioonist ajalises järjekorras

Vello Klein, e-kiri 27.08.2015, kell 15.48

Minu poolt igatahes heakskiit sellele materjalile, kui adressaadid võtavad vaevaks tutvuda, siis lisa annab ammendava taustainfo.

Tõnis Saadre, e-kiri 27.08.2015, kell 19.24

Igati poolt!

Olle Hints, e-kiri 28.08.2015 kell 11.02 (kiri edastati kell 11.59 ka märgukirja koostajatele)

Head volikogu liikmed,

Nagu ilmselt enamus Eesti geoloogidest olen minagi 100% nõus väitega, et meil peaks olema riiklik geoloogiateenistus ning et riigi maapõue info (sh puursüdamike) haldamine peaks olema selle asutuse vastutada. Olen seda seisukohta väljendanud kõigis aruteludes, muuhulgas ka TTÜ juhtkonnale. Miks meil selle olukorrani jõudmine kuidagi õnnestuda ei taha on muidugi omaette küsimus ja vastused ei peitu ilmselt geoloogide peades.

Paraku ei saa ma kuidagi nõustuda Anne jt kolleegide koostatud märgukirja rõhuasetuse ja põhisõnumiga. Minu arusaamist mööda peaks Selts esindama geoloogide ühist huvi. Puursüdamike osas võiks selle kokku võtta kui: "korralikult hoitud ja valvatud, kõigile huvilistele igal ajal nii füüsiliselt kui andmebaaside vahendusel kättesaadavad ja kasutatavad, ning kõike seda minimaalse aja- ja rahakuluga". Ilmselt oleme ühel meelel, et üle 10 a kestnud jama ja vastutaja puudumine vajab mingisugust lahendust. Variante on mitmesuguseid, aga praegu on olukorra parandamiseks laual ainult TTÜ suhteliselt konkreetne ettepanek. Võibolla mitte parim, aga kindlasti realistlik. Selmet keskenduda selle ühe võimaluse välistamisele, peaks Seltsi initsiatiiv kaasa aitama parima lahenduse leidmisele. Praegusest märgukirjast lahendusi ei paista. EGeoS ei hakka ise maju ehitama, inimesi palkama ega puursüdamikke uurijatele vahendama. Ja kindlasti ei peaks Seltsi volikogu olema see institutsioon, kes teeb ministrile, kantsleritele ja rektoritele ettepanekuid a la "... sulgeda kinnistut piirav võrkaed ...".

Küll võiks ministrile sarnase sisuga kirja saata EGK või Maa-amet. Ja seda koos konkreetsete alternatiivsete ettepanekutega puursüdamike probleemi terviklikuks lahenduseks. Mul pole kahtlust, et mõlemad asutused saaksid puursüdamike haldamise korraldamisega hästi hakkama. Küsimus on ainult selles, miks meil vastavaid ettepanekud ning tahet probleemi lahendamisele sisuliselt kaasa aidata praegu laual ei ole?

Kokkuvõtteks leian, et märgukiri praegusel kujul ei aita olukorra parandamisele kuidagi kaasa ja sestap ei toeta ma selle väljasaatmist Seltsi nimel.

Lisaks veel mõned selgitused neile, kel aega ja tahtmist teemasse pikemalt süveneda:

1. Puursüdamikud on ainult osa maapõue kivimilisest arhiivist. Suurem osa muid Eesti kivimikolleksioone on juba hoiul TTÜ, TÜ ja Eesti Loodusmuuseumi hoidlates, mida arendatakse ja hallatakse ühe osana Eesti loodusteaduslikest kollektsioonidest, nimetagem seda konsortsiumit virtuaalseks loodusmuuseumiks. Seega, juhul kui Särghaua variant peaks realiseeruma, siis ei lange vastutus riigi vara eest sugugi mitte ainult TTÜ-le, vaid hoopis laiemale koostöövõrgustikule, mida finantseeritakse hetkel peamiselt HTMi kaudu. Sellesse võrgustikku võiks kuuluda ka Maa-amet (või riiklik geoloogiateenistus).

2. Särghaua keskuse senised arendused ei ole tulnud muu geoloogia arvelt, vaid on toonud meie ühisesse valdkonda lisaraha ja loonud paremad tingimused mitte ainult TTÜ töötajate ja üliõpilaste jaoks. Hiljutine doktorikooli kursus oli siin heaks näiteks koostööst. Ka kõik teised geoloogid ja geoloogiaga tegelevad asutused on teretulnud Särghaua võimalusi kasutama, olgu siis puursüdamike arhiivi külastamiseks, seminaride korraldamiseks või muudel ajenditel. Ka võrreldes aastataguse ajaga on muutused päris suured. Eriti ootame külla lugupeetud kolleege, kelle jaoks on Särghaua puhul endiselt tegemist "... hüljatud laguneva lauda ja metsataguse heinakuuriga ...".

3. Kõnealune finantseering nn ASTRA meetmest on teoreetiline(!) võimalus tuua geoloogiasse TTÜ kaudu oluline lisainvesteering. Selle mõtte initsieeris TTÜ viimaseid päevi ametis olev teadusprorektor Erkki Truve. GI kuulis prorektori ja ministri aruteludest tagantjärgi. Ükski teine ülikool ei ole rektoraadi, nõukogu ja kuratooriumi tasemel puursüdamike teemat arutanud, ega hakka seda kunagi tegema. Puhtjuriidiliselt ei saa TTÜ suunata neid vahendeid nt Keila hoida renoveerimiseks/laiendamiseks, seega on Särghaua juba eksisteeriva taristu laiendus ainus võimalus selle allika kasutamiseks. Kui me selle võimaluse tagasi lükkame, siis lähevad vastavad vahendid geoloogia jaoks kaotsi. Ei EGK ega keegi teine sellest rikkamaks ei saa. Küll aga kaob võimalus mõttekonstruktsioonideks a la "... KKM hoidis kokku N eurot puursüdamike akuutse probleemi lahendamiseks. Selle säästetud summa võiks nüüd suunata riikliku geoloogiateenistuse taastamiseks ...". TTÜ lõplik otsus taotluse esitamiseks ASTRA raames on hilissügisel. Nii et aega arutamiseks veel on.

4. Meenutuseks, et veel u 10 a tagasi hoiti Särghaua baasis päris suurt kogust EGK südamikke, peamiselt Laeva ja Oostriku objektidelt. Mitmekümne aasta jooksul nendega midagi hullu seal ei juhtunud. Ei tea, et kellelgi huvilisel oleks need nägemata jäänud või mingit asutustevahelist tüli põhjustanud.

5. Oktoobris valmib Särghaual kollektsoonihoidla nr 3, mis võimaldab kogu TTÜ südamiku ning kõik seni maakivist laudahoones seisnud fondikastid normaalselt uutes hoidlates ladustada ja kättesaadavaks teha. Uues hoones saab olema ruum ka südamiku aastaringseks uurimiseks, koos saagide, puuride jms seadmetega. Ühtlasi tekib Särghaua hoidlatesse võimekus piiratud koguse (<500 kasti) südamiku juurde toomiseks. Seda pinda saaks kasutada nt Arbaveres siiani õues hoitavate tugiläbilõigete normaalseks säilitamiseks või siis Keila hoidla ruumiprobleemi mõningaseks leevenemiseks, seni kui suured asjad lõpuks selgeks saavad. Ilma mingi lisafinantseeringuta, sõltumata ASTRA projektidest jms, vaja oleks lihtsalt omavahel kokku leppida.

Olavi Tammemäe, e-kiri 28.08.2015 kell 14.50

Mulle tundub, et meie diskussiooni fookus kipub paigast nihkuma.

Mina loen Anne edastatud märgukirjast välja ettepaneku mitte kiirustada puursüdamike hoidla teema üle otsustamisega enne, kui pole selgust "suures pildis" e. kuidas hakatakse Eesti riigis juhtima maapõue uurimise ning sellega seotud valdkonda. Ikka ei väsi meelde tuletamast kunagise Ministri töögrupi järeldusi juba 2011 aasta algusest, kus keskkonnaregistri loomulikuks osaks olevate puursüdamike kohta on öeldud: " Peeti vajalikuks korrastada maapõue valdkonnaga seotud keskkonnaregistri tegevusi. Keskkonnaministeerium on keskkonnaregistri vastutav töötleja. Keskkonnaregistri maardlate nimistu volitatud töötleja on Maa-amet. Registri osaks olevad puursüdamike kollektioonid paiknevad hoidlates, mis asuvad Keilas, Arbaveres, Turjal ja Tuulas. Puursüdamikud on OÜ Eesti Geoloogiakeskus (EGK)

halduses, hoidlate ruumid aga osaliselt Keskkonnateabe Keskuse bilansis. Ettepanek: leida ühtne lahendus puursüdamike hoiustamisele nii ruumide (kelle omanduses), nende ajakohastamise kui ka puursüdamike haldamise (nt. haldusleping EGK-ga) osas".

Kuigi Olle pakutu tundub mugav lahendus just olemasolevate võimaluste maksimaalselt efektiivseks ärakasutamiseks, ei lahenda see minu arvates pikas perspektiivis ülalmainitud keskkonnaregistri strateegilist probleemi.

Kui märgukirja praegune sõnastus vajab teravamaks ihumist või paremat fokuseerimist, siis tehkem seda, kuid märgukirja kandev idee on minu arvates täiesti OK.

Tiiu Liblik, e-kiri 28.08.2015 kell 15.17

Olen selles suhtes nõus Olavi ettepanekuga, et kui juba on olemas KeM-is ettepanek lahenduse leidmiseks, miks me jälle otsime uusi lahendusi Haridusministeeriumi valdkonnast.

Keila asukoht on ju ka kasutajatele palju kergemini kättesaadav, kui Särghaua.

Seega olen Anne kirjaga [märgukirjaga] põhimõtteliselt nõus.

Eduard Pukkonen, e-kiri 28.08.2015 kell 17.04

Minu arust on EGEOSe poolt koostatud kiri geoloogiaasutusi selgelt vastandav ja sellisena ma samuti ei toetaks seda. Kui ühelt poolt on aktiivselt tegutsetud, rahastust leitud ja ehitatud ning nähakse võimalusi veelgi rahastust juurde saada, siis teiselt poolt kaovad justkui kõik otsad kuhugi vette. Tõsi, nägemus riiklikust geoloogiateenistusest ja selle juurde kuuluvast geoloogilisest teabe, sh puursüdamike, omamisest ning haldamisest on väga õige, kuid elu on läinud miskipärast hoopis teisiti. Ja ei näe selgeid märke, nagu toimuks pööre mingilgi määral EGK rolli tugevdamise suunas. Sellele vihjab ka Pomerantsi toetus Särghaua projektile.

Seepärast teeksin ettepaneku, et koostada kiri selliselt, et Särghauale viidav puursüdamik ei lahenda kogu puursüdamike hoiustamisega seotud probleeme. Saaksime sinna valida 2000-3000 kasti, kuid 10 000+ kasti on vaja ikkagi "elus hoida" nii Keila kui Arbavere hoidlates (Tuula viia Keilasse?). Ja selleks on mõlemas kohas vajalik välja arendada vastav infra tööks südamikega.

Ühesõnaga, leiaks kompromisslahenduse EGEOSe kirja tekstis, kus TTÜ võimalikud rahad ei läheks kaduma ja jätkuvalt rõhutaks Keila hoidla vajadust. Siis jääksid mõlemad võimalused alles ja me ei läheks omavahel tülli.

Kalle Kirsimäe, e-kiri 28.08.2015 kell 19.46

Olen jätkuvalt põhimõttelisel seisukohal, et riikliku geoloogilise arhiivi, mille üheks osaks on puursüdamikud, haldamine ei ole projektse avalik-õigusliku ülikooli ülesanne.

Tegemist on riikliku strateegia küsimusega, mis on ja tuleb lahenda riiklikus geoloogia/keskkonna-/süsteemis. Kas olemasolevates riigistruktuurides või karjuvalt vajalikus riiklikule geoloogiteenistuses.

Kõik ülejäänud – milline on selle kirja sõnastus ja käivitatud vaidlus selle üle, et kes on või ei ole teinud või teeb puursüdamike hoiustamise/korrastamise nimel, kas keegi piirab/piiraks ligipääsu jne jne jne – kõik see ei ole suure pildi seisukohalt tegelikult oluline ja mandub lõpuks lapsikuks kemplemiseks.

Lühiajalise kasu nimel ei tohi teha otsuseid, mis on oma sisemiselt olemuselt väärad.

Ka siis kui õigete sammude/lahendusteni on veel pikka ja vaevaline tee.

Seega toetan esitatud kirja.

PS! jah, täna ongi kujunenud Eesti geoloogias ebaterve vastaseis, milles tuleb meil kõigil endale otsa vaadata, aga ennekõike on minule kummastav ja vastuvõetamatu teisitartvamist ignoreerivad "tagatoa" kokkulepped/otsused, mis ei tee kummalegi osapoolle kuidagi au. Rumalusele, tulgu see mis iganes tasemelt, tuleb vastu seista.

Ethel Tamm, e-kiri 29.08.2015, kell 12.42

Kuivõrd ma üsnagi värske volikogu liikmena ei ole kursis kõigi varasemate seltsi tegevuste ja analüüsiga puursüdamike hoiu küsimustes, palun veidi täiendavat infot. Küsin siinjuures, kas seltsile on teada EGK juhatus, kui puursüdamike valdaja seisukoht antud küsimuses, mis puudutab sellesuviseid arenguid. Milline see on? Kas ja kui mitu märgukirja on selts puursüdamike hoiu ja kasutamise tingimuste kohta esitanud EGK juhatussele ja nõukogule.

Rein Einasto, e-kiri 31.08.2015, kell 13.42

Seisukoht puursüdamike arhiivi, hoolduse ja kasutuse asjus

Eesti Paeliit on aastate vältel korduvalt arutanud Eesti geoloogilise ehituse eripära ja rikkusi parimal viisil avava varamu – puursüdamike – heaperemeheliku hooldamise ja sihipärase kasutamise probleeme koos Eesti Geoloogia Seltsiga ja iseseisvalt ning toetab neid seisukohti, mis on välja toodud aruteludel Eesti Geoloogia Seltsi volikogus ja keskkonnaminister Pomerantsiga kohtumisel. Toetame Väino Puura jt esiletõstetud põhjendusi Riikliku Geoloogiateenistuse loomisest praeguse Eesti Geoloogiakeskuse baasil ja selle asutuse puursüdamike varamu säilitamist praegustes hoidlates Keilas ja Arbaveres, kasutades selleks sihtotstarbeliselt ehitatud hoidlat koos abiruumidega Keilas, kuhu on vaja vaid tulekindlast materjalist juurdeehitist ja praeguses hoidlas kaasaegse sisustus loomist, ülekoormuse kõrvaldamist. Üleveod on alati seotud kadudega ja kulukad. Kogu südamekvara koondamist ühte kohta tuleb igal juhul vältida. Kuna põhikasutaja on Tallinnas, on ratsionaalne hoidlate võimalikult Tallinna-lähedane asend. Praegune mitme asutuse vahel vara ja hoonete haldamise korralagedus tuleb koheselt lõpetada.

Eesti Paeliidu ja puursüdamike püsiuurijate nimel,
Rein Einasto,
paevana, TTK geoloogiaprofessor
Kumari preemia laureaat,
Valgetähe IV kavaler

Ethel Tamm, e-kiri 04.09.2015, kell 18.37

Ajalugu on näidanud, et märgukirjade kirjutamisest selle teema lahendamiseks abi ei ole. Anne kirjutas selgitusi otse mulle, aga ma ei saanud vastust, kas seltsil on teada, mida praegused puursüdamike valdajad – EGK ja KAUR kavatsevad ette võtta, et oleks tagatud puursüdamike säilimine ja kasutamine. Praeguse märgukirja sõnastusega ma leppida ei saa, seltsi eesmärk, mille nimel võidelda peaks olema, et puursüdamikud oleks heades hoiutingimustes ning oleks tagatud nende kasutamine ning kasutustingimuste arendamine. Puuduva värava, võsastuva kinnistu jms nn halduslike ebakõlade lahendamise osas me siiski ministri ja rektorite otsa vaadata ei saa. Kas seltsi soov on, et senikaua kui ei ole maapõue strateegiat (hetkel strateegia koostamise ettepaneku koostamine) ei toimuks selle teema osas arenguid? Riikliku eelarve suurenemise ootus ei ole kuigi reaalne olukorras, kus riiklike asutuste eelarvet vähendatakse. Üheks võimalikuks lahenduseks saaks olla, OÜ EGK teenitud tulu

vahendite osaline kasutamine ja investeerimine puursüdamike hoidmisel ja kasutuse võimaldamisel. Aga selle osas ei ole seltsil pädevust. Arvan, et enne, kui seltsil ei ole teada EGK ja KAUR tegevuskava lahenduseks, ei ole otstarbekohane ministeeriumitesse ning rektoritele märgukirja saata. Praegu on laual TTÜ üks võimalik lahendus (mõnele meeldiks siinjuures ehk pigem sõna leevendus) aga millised on alternatiivid, milline on andmekogu praeguste valdajate lahendus olukorrale, mis on kestnud juba aastaid.

Märgukirja koostamise motiivi täiendav selgitus volikogule

Hääletamise protsessis edastati Olle Hintsu kiri ka koostajate ringile.

Tagasiside edastati volikogule Anne Põldvere poolt 28.08.2015 kell 16.37

Saatsin Olle kirja edasi ka neile, kes on puursüdamike pärast muret tundnud pärast KeMis toimunud ümarlauda.

Edastan kõigepealt Tarmo kiire kirja, kes pidi ruttama oma tööülesandeid täitma ja lubas mul teksti edasisaatmise eest hoolitseda.

.....
Tarmo Alli kiri:

Olle seisukohtades on mitmed asjaolud, millega ma ei saa kas osaliselt või täielikult nõustuda.

1. EGEOS on mittetulundusühing, mis peab vaieldamatult esindama oma liikmete huve ning vajadusel katusorganisatsioonina esitlema kas valdava enamuse toetust omavaid või konsensuslikke seisukohti ka valdkonna arengut planeerivatele ja suunavatele haldusorganitele. Eriti juhul, kui selleks seatud riiklikud institutsioonid jätvavad enamuse toetust omavad seisukohad vajaliku tähelepanuta.

Minu hinnangul on just praegu olukord, kus riigi institutsioonid ei ole riigi arengu seisukohast olulise valdkonna arengusse viimase viieteistkümne aasta jooksul piisavalt panustanud. Hetkel on küllaltki jõuliste pöördumiste tulemusena märgata teatavat soovi kaaluda valdkonna edasise käekäigu parandamise panustamist. Sellel otstarbel ollakse valmis valdkonna arengu põhisuundasid defineeriva strateegia koostamiseks ning riigi institutsioonide ülesannete ja huvide kaardistamiseks valdkonna arengupotentsiaale silmas pidades. Samas on olemas selged indikatsioonid, et nimetatud positiivsete arengute taustal ollakse valmis ka tegema ennatlikke otsuseid ning sisuliselt soovitakse korrata juba tehtud vigu.

See on just see olukord kus normaalses kodanikuühiskonnas sekkuvad kodanikualgatused ja erialaliidud, pakkudes oma ekspertiisi valdkonna arengu tagamiseks ka juhul, kui seda otseselt ei küsita.

Seega leian, et märgukiri on vajalik ning EGEOS on asjakohane, esinduslik ning kompetentne kehand selle esitamiseks.

2. Leian, et puursüdamiku viimine Särghauale kas osaliselt või täielikult võib olla üheks võimalikuks lahendiks olukorras, kus riigi tänased valdkonda suunavad struktuurid ei soovi probleemiga tegeleda. Siiski on tekkinud olukord, kus probleeme ollakse valmis vähemalt arutama ja planeerima. Seega on tänane päev äärmiselt ebakohane puursüdamike halduse jätkuvaks killustamiseks isegi juhul, kui see võib mingiks perioodiks mingi osa südamiku säilitamisel ja uuringuteks avamisel anda positiivse tulemuse. Selline plaan võib muutuda atraktiivseks juhul, kui maapõuestrateegia arutelu viib negatiivse tulemuseni ning riigi tasandil väljendatakse selgelt, et maapõue halduse parandamiseks ja andmebaaside olukorra parandamiseks puudub riigil täna ja tulevikus huvi ja vajadus. Täna me siiski eeldame, et me suudame vajaduse strateegia järele tõestada ning strateegia raames esile tuua ja

selgeks teha maapõuehalduse sisulised vajadused ning soovitavad arengusuunad. Seda selliselt, et taastuakse ka riiklik geoloogiateenistus tema tüüpilises funktsionaalsuses või selle lähedasel.

3. Minu jaoks on jätkuvalt arusaamatu, et kui riiklikul tasandil ei ole 15 aasta jooksul leitud rahalisi vahendeid puursüdämike uurimis- ja hoiutingimuste tagamiseks ei EGK, Maa-ameti ega KAUR-i (sh ITK ja KTK) funktsioonides, siis miks ja kuidas peaks tekkima selline rahastamise skeem Haridus- ja Teadusministeeriumi ja TTÜ kaudu, seda eriti silmas pidades tänasel haridusmaatikul toimuvaid muutusi (loe näiteks ka rektor Aaviksoo kommentaari tänases Postimehes). Kui siiani ei ole riikliku eelarvepoliitikaga suudetud kuidagi sobitada ei EGK ega Maa-ameti vastavasisulisi arenguplaane, siis kas TTÜ-l on olemas strateegia ja eelarvepoliitika riikliku puursüdämike ja kivimproovide andmekogu pidamiseks ja haldamiseks kasvõi järgnevas kümneks aastaks. Ma võin küll eksida, kuid mulle tundub, et sisuliselt soovitakse korrata sama skeemi, mis omal ajal toimis puursüdämike andmekogu üleandmisel EGK süsteemist toonase ITK (1997) ja hiljem ka Maa-ameti (~2003) haldusesse. Kus eeldati, et kui oluline andmekogu haldus on ülesandena ja füüsilise andmekoguna olemas, küllap siis tagatakse ka jooksvate kulude katmiseks vajalik rahastus. Seda ei ole tänaseni tagatud, vähemalt mitte piisavas mahus ning kardan, et ligilähedasel sarnane või isegi kurvem stsenaarium realiseerub andmekogu halduse üleandmisel TTÜ süsteemi.

Kokkuvõttes - tänaseid arenguid silmas pidades ma jätkuvalt ei toeta andmekogu üleandmist TTÜ-le ning leian, et märgukirja sisu on asjakohane ning adressaat õige.

.....

Nüüd lisan [Anne Põldvere] veel mõned mõtted olles Olle kirja lainel.

Seniste asjaajamiste ebaõnnestumise põhjuseid oleme ju koos korduvalt analüüsinud ja neid ma siin loetlema ei hakkaks. Sooviks vaid, et oluliste otsuste tegemisel oleks vähem erialaspetsialistide seisukohtade alahindamist ja rohkem huvi väikese riigi jaoks kohaste lahenduste leidmiseks.

Puursüdämike halduse ja uurimise probleemide lahendamine on meie kõigi huvi. Selles pole kahtlust. Kas selleks peab enam kui 15 tuhat kasti vedama Keila uutest kuid hooletusse jäänud hoidlatest Pärnumaale, ja kas see on ainus mõistlik lahendus, selles osas suurema enamuse ja TTÜ huvid/arusaamad lahknevad.

Selle skeemiga on keeruline nõustuda, sest Keila asukoht on soodus (ka TTÜ uurijatele ja väliskülalistele) ja hoidlate kordaseadmine oleks vähese raha eest kiiresti tehtav. Keilas on tegemist n-ö kosmeetiliste protseduuridega, Särghual kuluka ja oluliselt pikemaajalise ettevõtmisega.

Loogiline oleks hoidlapinna nappusel teha inventuur ja Särghaua kollektsiooni täiendamiseks sobivad puursüdämikud vahekäikude vabastamiseks viia Pärnumaale. Mitte kõik puursüdämikud, mille uurijad on edaspidi kõik sunnitud kandma märgatavalt suuremaid transpordikuluseid ja ühtlasi ka möödapääsmatult ööbimiskuluseid. Arvestatavad lisakulud meie tänast rahastamist arvestades?

Kuidagi ei saa arvestamata jätta ka asjaolu, et puursüdämike ja neist lähtuva info kasutamisel peavad jääma esiplaanile rakendusgeoloogia huvid. Rakendusgeoloogia tegeleb igal aastal sadade puuraukude andmetega, teadusuuringutes raames jääb see arv ehk kümne piiridesse.

Keila puursüdämikud saaksid virtuaalse loodusmuuseumi osaks ka ilma, et neid peaks hakkama hoiustama ilmtingimata Pärnumaal. Selleks ei pea tekitama

olukorda, kus tuleb tunnistada, et Keila hoonetele riigieelarvest tehtud kulutused (vähemalt osaliselt internetist leitavad) olid täiesti asjatud.

Hääletuse korraldaja ja protokollija:

Anne Põldvere